Sažetak 10. poglavlja iz Komunikacijske mreže drugi dio v.2.0 (2013/14)

Sigurnost u informacijskom i komunikacijskom svijetu se može definirati kao sposobnost mreža, usluga i aplikacija da se suprotstave neočekivanim slučajnim događajima i zlonamjernim aktivnostima.

Sigurnosne domene u mrežnom okružju:

- domena korisnika usluga
- domena prijenosa informacija (posebno izloženo prijetnjama)
- domena davatelja usluga

Sigurnosne prijetnje:

- **Presretanje** (*interception*) ili **prisluškivanje** (*evesdropping*): elektronička komunikacija se presreće i preuzima informacija koju razmjenjuju sudionici. Postoji i direktno prisluškivanje na vodu (*wiretapping*) gdje je lakše prisluškivati ako se radi o analognom obliku nego o digitalnom. Prisluškivanje je regulirano zakonski zbog moguće povrede privatnosti.
- **Prekidanje** (*interruption*): u potpunosti onemogućuje komunikaciju, uslugu ili aplikaciju.
 - o **Prekid komunikacije**: sudionik A ne može pristupiti B.
 - Prekid obrade: sudionik B ne može poslužiti A (tako piše u skripti, možda je krivo).
 - Uskraćivanje usluge: napadač izaziva preopterećenje mreže ili šalje stalno zahtjeve.
- **Uplitanje uljeza u komunikaciju** (*tampering*): sudionik A pošalje informaciju, uljez C je promjeni i pošalje sudioniku B ili stvara veliko kašnjenje bez promjene informacije.
- **Ubacivanje zlonamjerne informacije** (fabrication)
- Lažno predstavljanje ili maskiranje (masquerade) ili utjelovljenje (impersonation): uljez C se predstavlja kao sudionik A i šalje informacije sudioniku B (, a on povjeruje da je to A) ili preuzme informacije od A i predstavlja se kao sudionik A.

Sigurnosni zahtjevi:

Ostvaruju se kriptografskim postupcima:

- **Autentičnost** (*authenticity*): potvrda identiteta korisnika. Za to je potrebno provesti autentifikaciju.
- **Cjelovitost**, **integritet** (*integrity*): jamstvo da su podaci i informacije poslane, primljene i pohranjene u izvornom obliku tj. nitko ih nije mijenjao u komunikaciji.
- **Povjerljivost** (*confidentiality*) ili **tajnost** (*secrecy*): podaci se šalju u obliku koji je razumljiv samo pošiljatelju i namjeravanom primatelju.
- **Neporecivost** (*non-repudiation*): zahtijeva se osiguranje mehanizama kojima će se sudionicima onemogućiti poricanje aktivnosti u kojoj su sudjelovali (npr. sudionik A pošalje poruku i naknadno želi to spriječiti).

Ostvaruju se organizacijskim mjerama, izvedbom sustava:

- **Kontrola pristupa** (*access control*): samo autentificiranim sudionicima je dopušten pristup podacima i uslugama (sukladno ulozi sudionika i njegovim pravima pristupa).
- Raspoloživost (availability): podaci i informacije moraju biti dostupni i u slučaju neočekivanih događaja (npr. nestanak struje). Mreža, usluge i aplikacije moraju biti u operativnom stanju. Raspoloživost se može mjeriti: npr. dopušten je ispad sustava u sve skupa sat vremena godišnje. Zahtijevana raspoloživost u tom slučaju je 1 1/(24*365) = 0.9998859.
- Radna sigurnost (operational security): opisuje mjere kojima se suprotstavlja napadima na mrežu i računala. Analizira se ranjivost i rizik sustava i pokušava se spriječiti ugrožavanje sustava.

Pregled kriptografskih postupaka

- **Tajna**: temelj svake sigurnosti. Koristi se za autentifikaciju, očuvanje cjelovitosti, dokaz neporecivosti, povjerljivost.
- **Kriptologija** (*cryptology*): znanost koja se bavi tajnom tj. postupcima (de)kriptiranja.
 - Kriptografija (cryptography): stvaranje šifri i pretvorba podataka u uljezu nečitljiv oblik.
 - o Kriptoanaliza (cryptoanalysis): obrnuto od kriptografije.
- Jednostavan primjer kriptiranja: Cezarova šifra (zamijeni slovo na mjestu slova sa slovom koje na mjestu abecede koja je pomaknuta za neki broj).
- Rezultat šifriranja je šifrirani tekst (cyphertext) ili kriptogram (cryptogram) C:
 - $\circ \quad \boldsymbol{E}_{\boldsymbol{K_F}}(\boldsymbol{P}) = \boldsymbol{C}$

 E_{K_F} – postupak kriptiranja K_E – ključ kriptiranja P – poruka (otvoreni tekst)

• Dekriptira se postupkom

o
$$D_{K_D}(C) = D_{K_D}\left(E_{K_E}(P)\right) = P$$

 D_{K_D} – postupak dekriptiranja K_D – ključ dekriptiranja

- Algoritmi (de)kriptiranja su javno objavljeni kako bi se provjerila njihova probojnost.
 Ključevi su tajni.
- Simetrična kriptografija: $K = K_E = K_D$
 - Tradicionalna kriptografija. Duljina ključa određuje snagu zaštite. Tipično za kriptiranje pojedine sjednice ili razmjene podataka između procesa ograničene duljine i trajanja.
 - Pretpostavka simetrične kriptografije je da sudionici raspolažu tajnim ključem prije razmjene šifriranih poruka. Uspostava ključa se radi se preko 'nesigurne mreže' i koriste se postupci koji omogućavaju da dva sudionika uspostave ključ bez uporabe kriptografije (*Diffie-Hellman key exchange*, tako piše u skripti, bez objašnjenja).

Napomena: uz algoritme bi vam bilo pametno pogledati slike 10.9 i 10.10.

- o Algoritmi:
 - Standard DES (Data Encryption Standard): za 64-bit blokove, temeljeno na višestrukim abecednim zamjenama (16 puta), ključ duljine 56 bita. Problem: prekratki ključ. A → Kriptiranje →B (dekr):

$$P \rightarrow E_K(P) \rightarrow D_K(E_K(P)) = P$$

• Utrostručeni DES: kaskada s tri transformacije, svaka sa svojim ili dvije od njih s istim tajnim ključem duljine 56 bita. Na kraju duljina ključa: 3*56 = 168 ili 2*56 = 112 bita. A → Kriptiranje → B (dekr):

$$P \rightarrow E_{K1}\left(D_{K2}\left(E_{K1}(P)\right)\right) = C \rightarrow D_{K1}\left(E_{K2}\left(D_{K1}(C)\right)\right) = P$$

- Standard AES (Advanced Encryption Standard): zamjena za DES, 128bit blok, ključevi duljine 128, 192 i 256 bita, programska i sklopovska izvedba, uporaba algoritma javna i licencirana.
- Asimetrična kriptografija: $K_E \neq K_D$
 - Jedan od ključeva je tajan privatni, a drugi može biti javan ključ. Svaki sudionik sadrži oba ključa koji se kombiniraju pomoću kriptografije javnog ključa (public key cryptography).
 - Načelo rada kriptografije javnog ključa:
 - Sudionik A ima privatni ključ D_A i javni ključ E_A , a sudionik B privatni ključ D_B i javni ključ E_B . Prije početka komunikacije sudionici razmjenjuju javne ključeve koji se koriste za kriptiranje, a privatni ključevi za dekriptiranje. A \rightarrow Kriptiranje \rightarrow B (dekr):

$$P \rightarrow E_B(P) \rightarrow D_B(E_B(P)) = P$$

- o Algoritmi koji to ostvaruju (općenito su 100-1000 puta sporiji od simetričnih):
 - RSA (nazvan po autorima): zasniva se na teoriji brojeva, nalaženju prim-brojeva. Nedostatak: potrebni dugi ključevi (>= 1024 bita) = sporo izračunavanje.
 - Algoritam ruksaka: ne smatra se više sigurnim.
 - Izračunavanje diskretnih logaritama
 - Eliptičke krivulje
- Digitalni potpis:
 - Osim osiguranja povjerljivosti navedenim kriptografijama potrebno je osigurati autentičnost i neporecivost. Rješenje: digitalni potpis.
 - Potpis sa simetričnim ključem:
 - Postoji središnji autoritet T koji zna sve tajne ključeve i kojem svi vjeruju. Pošiljatelj A šalje T svojim tajnim ključem K_A kriptiranu poruku P za primatelja B kojoj dodaje vremensku oznaku t i slučajni broj poruke R_A. Kriptirana poruka: K_A(B, R_A, t, P).
 - Središnji autoritet T ustanovljuje identitet od A, dekriptira poruku njegovim ključem K_A i zaključuje da treba poslati poruku P s t primatelju B. Dodaje u poruku informaciju o pošiljatelju A te sve kriptira. Potpisuje svojim tajnim ključem K_T . Primatelju B prosljeđuje proširenu kriptiranu poruku: $K_B(A, R_A, t, P, K_T(A, t, P))$. $K_T(A, t, P)$ potpis od T.

Primatelj dekriptira svojim ključem K_B i siguran je u identitet od A zbog potpisa od T. Time je osigurana i neporecivost. Prijetnja napada ponavljanja se izbjegava vremenskom oznakom t (starost) i slučajnim brojem R_A (već iskorištena poruka).

o Potpis javnim ključem:

- Izbjegava se središnji autoritet.
- A kriptira tj. potpisuje poruku svojim privatnim ključem D_A i zatim je kriptira javnim ključem od B: $E_B(D_A(P)) = C$
- B dekriptira primljenu poruku prvo javnim ključem pošiljatelja E_A , a zatim vlastitim privatnim ključem: $E_A(D_B(C)) = P$
- Algoritam koji to ostvaruje: RSA.
- Neporecivost je osigurana (samo je A moga potpisati privatnim ključem D_A).

Potpis sažetkom poruke (message digest, MD):

- Ne osigurava tajnost. Tu se stavlja naglasak na integritet, autentičnost i neporecivost. Brže od kriptiranja.
- Sažetak poruke je jednosmjerna hash funkcija, MD:
 - Lako za izračunati.
 - Gotovo nemoguće izračunati P iz MD(P).
 - Nemoguće je odrediti P' čiji je MD(P') = MD(P) (>128 bita).
 - Promjena samo 1 bita daje različit rezultat.

Razlika prema rješenju digitalnog potpisa simetričnim ključem:

• T prima poruku od A kriptiranu ključem K_A . Dekriptira je i potpisuje s MD(P) te prema B prosljeđuje:

$$K_B(A, R_A, t, P, K_T(A, t, MD(P)))$$

 Izračun i kriptiranje sažetka traju kraće od kriptiranja cijele poruke i ujedno se smanjuje količina podataka (MD(P) < P).

Razlika prema rješenju digitalnog potpisa javnim ključem:

 Kriptiranje poruke se zamjenjuje izračunom i kriptiranjem sažetka. Prenose se poruka i sažetak:

$$P, D_A(MD(P))$$

Algoritmi:

- SHA-1 (Secure Hash Algorithm) vjerojatno najsigurniji (sažetak duljine 160 bita).
- **MD5** (*Message Digest Algorithm*) uočeni sigurnosni problemi (128 bita).
- DSA (Digital Signature Algorithm) unutar standarda DSS (Digital Signature Standard), koristi SHA-1 (duliine 80 bita).

• Infrastruktura javnog ključa (*Public Key Infrastructure*, PKI):

- Kriptografija javnog ključa postavlja dodatan zahtjev: upravljanje javnim ključevima i uspostavljanje povjerenja između različitih mreža i organizacija u svrhu sigurnog komuniciranja.
- Uvodi se rješenje za dokazivanje identiteta korisnika digitalnim certifikatom (digital certificate) koji je digitalno potpisana izjava kojom se potvrđuje da je korisniku dodijeljen njegov javni ključ.
- U sastavu infrastrukture djeluju:
 - Registracijsko tijelo (Registration Authority, RA): provjerava identitet korisnika, ustanovljava sadržaj certifikata te registrira korisnika.
 - Certifikacijsko tijelo (Certification Authority, CA): izdaje i povlači certifikate, održava i objavljuje informacije o stanju certifikata, omogućuje provjeru certifikata. Svako certifikacijsko tijelo ima svoj certifikat i povezano je s drugim certifikacijskim tijelima. Više certifikacijskih tijela može imati zajedničko registracijsko tijelo. Mogu imati nadležna certifikacijska tijela.
- Primjer (Slika 10.16): korisnik i se prijavi registracijskom tijelu RA_a koje ima uspostavljeno certifikacijsko tijelo CA_x. RA_a u ime CA_x provjerava identitet od korisnika i podatke certifikata. U certifikat se zapisuje korisnikov javni ključ, a certifikat ovjerava digitalnim potpisom organizacije koja ga je izdala. Privatni ključ korisnik dobiva na povjerljiv i zaštićen način u registracijskom tijelu (ne putem mreže). Neki drugi korisnik može preko zajedničkog CA provjeriti identitet korisnika i, uključujući njegov privatni ključ.
- Certifikacijska tijela trebaju uspostaviti međusobno povjerenje i biti povezana kako bi korisnici mogli međusobno provjeravati identitete.

• Sigurnosna arhitektura Interneta:

- Slijedi slojevitu strukturu:
 - U mrežnom sloju: sigurnost se postiže protokolom IPsec koji proširuje IPv4 sigurnosnim uslugama. Postiže se sigurna razmjena svih datagrama, neovisno o transportnom protokolu, usluzi ili aplikaciji.
 - U transportnom sloju: iznad transportnog, a ispod aplikacijsko sloja dodatni sloj sigurne priključnice (Secure Sockets Layer, SSL). SSL se primjenjuje s protokolom TCP.
 - U aplikacijskom sloju: sigurni pristup webu (HTTP + SSL = HTTPS), siguran rad e-pošte (Pretty Good Privacy, PGP, i Secure Multipurpose Internet Mail, S/MIME), za elektroničke sjednice (Secure Electronic Transaction, SET).

Sigurni IP (IPsec):

- Obuhvaća protokole koji se primjenjuju za pružanje sigurnosnih usluga mrežnog sloja u Internetu:
 - Zaglavlje autentičnosti (Authentification Header, AH):
 integritet datagrama i autentičnost izvora se osiguravaju se
 kodom vjerodostojnost (Hashed Message Authenitification
 Code, HMAC) koji se uključuje u AH, neponavljanje.

- **Sigurno ovijeni podaci** (*Encapsulating Security Payload*, **ESP)**: osiguranje tajnosti datagrama, autentičnosti, integriteta neponavljanja.
- Sigurno udruživanje sudionika (Security Association, SA)
- Razmjena ključa u Internetu (Internet Key Exchange, IKE)
- Zasniva se na simetričnoj kriptografiji (tajnom ključu) zbog boljih performansi.
- Postupak:
 - Definiraju se krajnje točke sigurne komunikacije. Točke mogu biti računala ili mrežni uređaji s funkcijom sigurnog prilaza (Security Gateway, SG).
 - Odabire se **transportni** (*transport mode*) ili **tunelski** način rada (*tunnel mode*). Pogledati 61. i 62. str. kako funkcioniraju.
 - Uspostavlja se sigurnosno udruživanje asocijacija tijekom kojeg se dogovaraju usluge omogućene s AH ili ESP i dostavlja dijeljena tajna pomoću koje sudionici stvaraju tajni ključ.
 - Datagrami se prenose sigurno s AH ili ESP.

Sloj sigurne priključnice (SSL):

- Dvoslojni protokol. Rješava sigurnosne mehanizme u transportnom sloju. U transportnom sloju nalazi se SSL-protokol zapisa (SSL Record Protocol) koji fragmentira poruku višeg sloja, uz mogućnost kompresije, dodaje kod vjerodostojnosti (Message Authentification Code, MAC) i sve zajedno kriptira simetričnim algoritmom. To se prenosi TCP-om.
- Upravljački podsloj sadrži tri protokola:
 - SSL-protokol rukovanja (SSL Handshake Protocol) kojim se uspostavlja SSL-sjednica i dogovaraju parametri sigurne veze. Sudionici se međusobno autentificiraju, dogovaraju kriptoalgoritam i stvaraju tajni ključ.
 - **SSL-protokol promjene kripto-algoritma** (*SSL Change Cipher Spec Protocol*): šalje se samo **jedna poruka** kojom se dojavljuje započinjanje promjene dogovorenog algoritma i tajnog ključa.
 - SSL-protokol uzbunjivanja (SSL Alert Protocol) kojim se šalje poruka upozorenja o narušenoj sigurnosti što može biti indikacija za prekid SSL-sjednice.
- Pogledati 64. i 65. stranicu za primjer.